

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๕
๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๕ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๑.๖ วิธีดำเนินการวิจัย	๙
๑.๗ ประโยชน์ที่จะได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ ความเสื่อมของสังขารและความไม่ประมาทในมหาปริณิพพานสูตร	๑๑
๒.๑ ความเป็นมาของมหาปริณิพพานสูตร	๑๑
๒.๒ องค์ประกอบของปัจฉิมโอวาทในมหาปริณิพพานสูตร	๑๖
๒.๓ หลักธรรมที่ปรากฏในปัจฉิมโอวาท	๑๗
๒.๓.๑ ความเสื่อมของสังขาร	๑๗
๒.๓.๒ ความไม่ประมาท	๒๑
๒.๔ โครงสร้างมหาปริณิพพานสูตร	๒๕
๒.๕ สรุป	๒๕
บทที่ ๓ วิเคราะห์ปัจฉิมโอวาทในมหาปริณิพพานสูตร	๒๗
๓.๑ ความเสื่อมของสังขาร	๒๗
๓.๑.๑ ความเสื่อมของขั้นที่ ๕	๒๗

๓.๑.๒ ความเสื่อมของสังขารทั้งปวง	๓๘
๓.๒ ความไม่ประมาท	๔๒
๓.๒.๑ ความไม่ประมาทในเวลา	๔๒
๓.๒.๒ ความไม่ประมาทในวัย	๔๕
๓.๒.๓ ความไม่ประมาทในชีวิต	๔๖
๓.๒.๔ ความไม่ประมาทในการทำงาน	๔๘
๓.๒.๕ ความไม่ประมาทในการศึกษา	๔๙
๓.๒.๖ ความไม่ประมาทในการปฏิบัติธรรม	๕๓
๓.๓ การนำประโยชน์ที่ได้จากปัจฉิมโอวาทมาใช้ในชีวิตประจำวัน	๕๕
๓.๔ สรุป	๕๖
บทที่ ๔ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	๕๘
๔.๑ สรุปผลการวิจัย	๕๘
๔.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัย	๖๓
บรรณานุกรม	๖๕
ประวัติผู้วิจัย	๖๗

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๐ และ พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ โดยอ้างอิง โดยระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.ม. (บาลี) ๑๐/๓๗๖/๒๖๑ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวคคปาลี พระไตรปิฎกภาษาบาลีเล่มที่ ๑๐ ข้อที่ ๓๗๖ หน้า ๒๖๑ , ที.ม. (ไทย) ๑๐/๓๗๖/๓๐๕ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทยเล่มที่ ๑๐ ข้อที่ ๓๗๖ หน้า ๓๐๕

พระวินัยปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๑-๒	วิ.มหา. (บาลี) = วินัยปิฎก	มหาวิภังคปาลี (ภาษาบาลี)
	วิ.มหา. (ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)
๔	วิ.ม. (ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๑๐	ที.ม. (บาลี) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย มหาวคคปาลี (ภาษาบาลี)
	ที.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
๑๑	ที.ปา. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)
๑๓	ม.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
๑๕	ส.ส. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย สคาถวรรค (ภาษาไทย)
๑๗	ส.ข. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย ขันธวารวรรค (ภาษาไทย)
๑๘	ส.สพ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค (ภาษาไทย)
๑๙	ส.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
๒๐	อ.ทุ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย ทุกนิบาต (ภาษาไทย)
๒๑	อ.จ.ทุ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย จตุกกนิบาต (ภาษาไทย)
๒๒	อ.ป.ญ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย ปัญจกนิบาต (ภาษาไทย)
	อ.ญ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย ฉกนิบาต (ภาษาไทย)

๒๕	ช.อิตี.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	อิติวุตตกะ	(ภาษาไทย)
	ช.สุ.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	สุตตนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๖	ช.เถร.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	เถรคาถา	(ภาษาไทย)
๒๗	ช.ชา.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	มหานิบาตชาดก	(ภาษาไทย)
๒๘	ช.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	มหานิทเทศ	(ภาษาไทย)
๓๑	ช.ป.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ชุททกนิกาย	ปฏีสัมภิทามรรค	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์	
๓๔	อภิ.วิ. (ไทย)	= อภิธรรมปิฎก วิภังค์	(ภาษาไทย)